

מ"ת 13549/04/14 - מדינת ישראל נגד דוד גרבי

בית משפט השלום באשדוד

מ"ת 13549-04-14 מדינת ישראל נ' גרבי(עציר)
תיק חיצוני: 0-3810-20140-2180

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	דוד גרבי (עציר)

החלטה

המשיב, דוד ג'רבי ..., יליד 1982 מהעיר אשקלון, נעצר ביום 06/04/2014.

כתבי האישום ומהלך הדין

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית, הסגת גבול פלילית, גניבה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בתאריך 2.4.13 הוגש לבית-משפט השלום באשקלון מ"ת 1094-04-13 בפני כב' השופטת שמואלי כתב אישום המייחס למשיב עבירות של התפרצות למגורים, נסיון גניבה, בד בבד עם הגשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ביום 11.4.13 במסגרת המ"ת הנ"ל שוחרר המשיב על ידי כב' השופטת שמואלי למעצר בית מלא בשדרות בפיקוח מספר מפקחים.

ביום 3.7.13 הוגש כנגד המשיב, עת היה מצוי בתנאי מעצר בית מלא, כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, בד בבד עם בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, וביום 7.7.13 במסגרת מ"ת 10524-07-13 שוחרר המשיב ע"י כב' השופטת שמואלי למעצר בית מלא ברח' אלקנה 1/3 באשקלון בפיקוח כל העת לסירוגין של מי מהערבים הבאים: מכלוף יצחק, מכלוף טובה, מר יוסף ג'רבי.

ביום 8.12.13 הורה כב' השופט רום כי כתובת מעצר הבית תשונה לרח' יפתח 5/5 באשקלון בבית אב המשיב מר יוסף ג'רבי ובפיקוחו, וכן כי יוכל המשיב לצאת את הבית מדי יום בין השעות 16:00-18:00 בפיקוח אביו או מי מהערבים.

ביום 9.3.14 בשעה 16:45 או בסמוך לכך עת הגיעו השוטרים לבית אב המשיב על מנת לעכב את המשיב לצרכי חקירה, מצאו כי המשיב שוהה בתחומי מעצר הבית ללא פיקוח של איש מהערבים.

ביום 10.3.14 הוגש לבית-משפט השלום באשקלון במסגרת מ"ת 14-03-19603 בפני כב' השופט כפכפי כתב אישום המייחס למשיב עבירות איומים ותקיפה סתם, בד בבד עם הגשת בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

ביום 12.3.14 במסגרת המ"ת הנ"ל שוחרר המשיב ע"י כב' השופט כפכפי לתנאי מעצר בית מלא בפיקוחו של אביו מר יוסף ג'רבי. עוד נקבע כי המשיב יוכל לצאת את תנאי מעצר הבית בין השעות 16:00-18:00.

לאחר ששמעתי את המשיב ואת הצדדים ולאחר שהמשיב עבר אבחון אצל הפסיכיאטר המחוזי, הגעתי למסקנה כי יש מקום שיוגש תסקיר שירות המבחן בפני וקבעתי את התיק ליום 13.5.14.

לפני כן, נקבע התיק להחלטה עקרונית והיא החלטת היום, והיא ההחלטה העוסקת בשאלה האם לאור הפרת תנאי השחרור של המשיב יש מקום להורות על מעצרו עד תום ההליכים לאלתר או לבחון חלופה טיפולית באמצעות שירות המבחן.

עילת מעצר

אין מחלוקת בין הצדדים כי קיימת כנגד המשיב עילת מעצר הנובעת הן מביצוע חוזר ונשנה של עבירות רכוש והן מהפרה מוכחת של תנאי מעצר בית.

חלופת מעצר

ב"כ המשיב טען בצורה יסודית מקצועית ומעמיקה הן בכתב והן בעל פה.

ב"כ המשיב טען כי הנאשם מצוי בהליכי טיעונים לעונש בשני תיקים קודמים וכן בהליך טיפולי לגמילה מחומרים ממכרים במרכז יום שבו הוא מצוי כעת, על כן השפעת המשך מעצרו בשל הפרת מעצר הבית וגניבה פעוטה של מתכת מחצרים של אחר - משמעותה פגיעה חמורה בו שאינה מידתית בשל מעשה פעוט.

ב"כ המשיב הדגיש כי המשיב היה מצוי במעצר בית מזה כשנה בטרם נתפס מפר את מעצר הבית וביקש להעביר את עניינו של המשיב לשירות המבחן על מנת לקבוע חלופה טיפולית בעניינו, והמשיב הופנה לשירות המבחן אשר אמור היה לבחון שילובו של המשיב במסגרת טיפולית סגורה אשר תהווה תחליף למעצר.

ב"כ המבקש עמדה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

שאלת מעצרו של אדם אשר הפר תנאי שחרור - המסגרת הנורמטיבית

שחרורו של אדם לחלופת מעצר הוא ביסודו של דבר הסכם המובטח בהוראה חוקית ובסנקציה פלילית. **זהו הסכם של כבוד**. בעת עריכתו **מכבד** בית המשפט את זכותו של המשיב לחירות אשר היא זכות הנובעת מ**כבוד** האדם שלו.

בעת עריכתו מעדיף בית המשפט את **כבודו** של המשיב על **כבוד** הציבור המכונה גם האינטרס הציבורי **כבודם** של אחרים אשר עלול להיפגע משחרורו של אדם שכנגדו מצויה עילת מעצר.

בעת עריכתו נותן בית המשפט את **הכבוד** הראוי למשיב כאדם המסוגל לקיים את דברו בעתיד, כבוד מסוג מיוחד זה מכונה בשם "אמון".

המשיב מצווה **לכבד** את החלטת בית המשפט בעניינו ואת הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט ובעיקר מצווה **לכבד** את האמון שניתן בו.

הפרת הסכם זה הינה פגיעה ב**כבוד** בית המשפט וב**כבוד** הציבור אשר הוא שולחו של בית המשפט.

אם הופר הסכם זה, הופר מאזן **הכבוד**, אם נשמט האמון תתמוטט החלופה או אז תכתוב שורת הדין שליחתו של המשיב למעצר והיא תיסוג רק מפני שיקולים מיוחדים ונדירים של תכליתיות ושל מידתיות.

אין לשכוח הכבוד הינו הערך המוסרי הבסיסי שעליו בחר המחוקק הישראלי להשתית את חקיקתו ואת העשייה המשפטית, והוא מונח ביסודן של מאות רבות של שנות פסיקה במשפט העברי, עד אשר בא למקומו ב - **חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו**.

לעניין זה טענו הצדדים במפורט ובכתב.

ב"כ המאשימה טענה כי ההלכה היא שמי שמפר את תנאי שחרורו - ככלל ייעצר ולא בנקל יינתן בו אמון פעם נוספת, ואין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת [**בש"פ 8830/12 אלכרישאת, בש"פ 5673/12 אטינגר בש"פ 7364/12 אדרי, בש"פ 507/00 מזרחי בש"פ 7853/12 אל עוואדרה**]

גם הרתעת הרבים הובאה כשיקול משמעותי בפסיקת בית המשפט העליון וכך נאמר שם:

"**בכך יש משום העברת מסר ברור וחד משמעי, למשוררים לחלופת מעצר, כי אי הקפדה על תנאי השחרור טוביל, ככלל, לחזרתם למעצר מאחורי סורג ובריח בשל אובדן אמונו של בית המשפט בהם** " [בש"פ **7853/12 אל עוואדרה**]

עד כאן הכלל והחריגים השומרים על הכלל קיימים גם הם, הן בהמשך דבריו של בית המשפט העליון והן בהחלטות אחרות.

המדובר הוא במקרים חריגים ובהם ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות הן נסיבות ההפרה עצמה והן נסיבות אישיות יוצאות דופן והכול תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנתון

[**בש"פ 782/99 בן שמחון, בש"פ 634/09 שושן, בש"פ 625/07 חסדאי**]

מן הכלל אל הפרט

אחת הנסיבות החריגות, אשר הובאה על ידי הסנגור, היא תהליך גמילה מחומרים ממכרים הנמצא בעיצומו, תהליך זה אשר לו נטען בפני זכה למעמד מיוחד הן בחוק והן בפסיקה. גמילה מהתמכרויות, הינו עניין קשה המסור לבחינתם של בעלי מקצוע אשר על פי חוק רק לאחר בחינתם זו יחליט בית המשפט אם לשחרר לחלופת מעצר הכוללת גמילה במסגרת סגורה בתנאים שנקבעו בפסיקה.

אשר על כן, חרף הכלל המורה על השבתו של המפר תנאי שחרור- למעצר, כלל אשר אני רואה אותו כיסודי ועקרוני - קיבלתי את דעת הסנגור ולא הוריתי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים עד לשמיעת שירות המבחן בעניין חלופה בקהילה סגורה ומיצוי הסיכוי בכיוון זה.

מאז, חלו מספר שינויים אשר יש לתת עליהם את הדעת: ראשית, נשמעו מספר דיונים ובהם התברר כי שירות המבחן מחפש קהילה טיפולית למשיב. בשלב הבא נמצאה קהילה טיפולית אשר קיבלה את המשיב לראיון, ובית המשפט שמע ערבות אשר יוציאו את המשיב לראיון וקבע לצורך העניין תנאי חלופה. אלא שהמשיב לא עמד בתנאי הערובה ולפיכך, לא יצא לראיון שהיה קבוע לו ביום 17.7.14.

התנאים אשר נדרשו היו חתימתם של שלוש הערבות והפקדת ערובה במזומן למשך יום הראיון שתוחזר בתום יום הראיון ועם שובו של המשיב לכלא בסך 3,000 ₪.

למרבה הצער לא עמד המשיב בתנאים האלה והראיון לא התקיים.

בינתיים התברר כי ב"כ המשיב התייצב ביום 7.7.14 בבית המשפט שלאישום ועל סמך הסיכוי כי המשיב עתיד להשתחרר לגמילה בקהילה, ביקש לדחות את הדיון אשר היה קבוע לפני הפגרה.

בהחלטתי מיום 17.7.14 לאחר שהתברר כי המשיב לא יצא לראיון קבלה, הבהרתי כי גם כאשר ישנו סיכוי לגמילה על פי המבחנים שנקבעו בבית המשפט העליון, אין לעכב את ההליכים בתיק העיקרי בשל מיצויו של סיכוי זה ויש למצות את הסיכוי במסגרת התיק העיקרי.

בפרט דברים אמורים כאשר זמנו של בית המשפט שלאישום קצוב בשל היותך המשיב במעצר.

לפיכך אני סבור כי המשיב מיצה את הסיכויים לחלופה בהנחה שחלופה כזאת הייתה מתקבלת, חרף הפרת תנאי השחרור שלו בחלופה קודמת ואיננו בא עוד בגדר המקרים הנדירים בהם משחרר בית המשפט את המפר, כאמור לעיל.

אני סבור כי ראוי ההליכים של מיצוי הסיכוי לגמילה ימשכו במסגרת התיק העיקרי.

לפיכך אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשע"ד, 22 יולי 2014, בהעדר הצדדים.